

Arrest

nr. 69 809 van 10 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2011.

Gehoord het verslag van /rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DEKKERS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Kilinochi. Sinds 1998 zou uw ouder broer betrokken zijn bij de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Hij zou enkele jaren aan het front gevochten hebben. In 2002 zou hij naar de "politieke vleugel" gegaan zijn. Hier zou hij de kans hebben gekregen om rechten te studeren. Na zijn studies zou hij voor de "LTTE"- rechtbanken gewerkt hebben. U zou in 2002 naar Jaffna gestuurd zijn om te studeren. Wegens het heropflakkeren van de oorlog kon u niet meer terug naar uw huis in Kilinochi. Na de oorlog in juli 2009 zou u uw familie bezocht hebben. Zij verbleven in een vluchtelingenkamp te Vavuniya. Ook zou u vernomen hebben dat uw broer opgepakt was door de autoriteiten voor verhoring. Hij zou in een apart detentiekamp verblijven. Uw

ouders zouden in augustus 2009 vrijgelaten zijn. U zou hierna meestal in Jaffna verbleven zijn, maar af en toe ging u op en neer naar Kilinochi om uw familie te bezoeken. Op 21 augustus 2010 zou u voor verhoor opgepakt zijn door het leger. Blijkbaar wisten zij van uw familiebanden. Tevens wisten zij dat er met een SIM- kaart op uw naam een aanslag was gepleegd. U zou deze SIM- kaart in het verleden inderdaad gekocht hebben, maar u zou deze doorspeeld hebben aan uw broer, die deze waarschijnlijk aan de "LTTE" overhandigde. Tevens zou het leger foto's hebben gevonden bij u thuis van hoge "LTTE"- leiders. Uw vader zou iemand van de "EPDP" (Eelam People's Democratic Party) gecontacteerd hebben om u vrij te krijgen. Tegen betaling liet deze man u op 27 augustus 2010 ontsnappen. U zou naar Vavuniya gegaan zijn en daarna naar Colombo. U zou Sri Lanka op 15 september 2010 verlaten hebben met gebruik van een paspoort met uw eigen naam. Op 5 oktober 2010 diende u een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een landeigendomsakte, een familiekaart, een geboorteakte, uw schoolattest uit Jaffna, uw identiteitskaart, foto's, een kopie van een krant en omslagen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Er kan immers weinig geloof worden gehecht aan uw bewering vervolging te moeten vrezen gezien de "LTTE"- activiteiten van uw broer. Uw kennis van uw broer zijn carrière bij de "LTTE" was opvallend beperkt. Zo wist u niet waar hij getraind werd door de "LTTE", noch aan welke gevechten hij juist deelnam (gehoorverslag CGVS p. 8). U beweerde dat hij in een kamp in Mullaitivu gelegerd was, maar u wist niet in welk kamp. U kende zijn rang niet, noch wist u hoe hij bij de politieke vleugel van de "LTTE" terechtgekomen zou zijn (gehoorverslag CGVS p. 9). Om uw bewering dat uw broer een "LTTE"-er was te staven, legde u een aantal documenten voor. U kon echter niet aannemelijk maken dat de man in "LTTE"- uniform op de foto's daadwerkelijk uw broer is. Ook dient vastgesteld dat op basis van deze foto's niet kon worden vastgesteld wanneer of waar ze genomen werden. Ook legde u een krant voor waarin volgens u uw broer staat afgebeeld. Ook hier is niet duidelijk dat dit uw broer is. Bovendien gaat het hier om een onduidelijke kopie van een krant waardoor de authenticiteit niet gegarandeerd kan worden. Ook uit andere elementen blijkt uw bewering dat uw broer een "LTTE"-er van zeker niveau was, ongeloofwaardig. U beweerde dat hij in de vluchtelingenkampen apart werd genomen voor verhoor en dat hij nu in een apart detentiecentrum zit, maar u weet niet wat er met hem gebeurd is (gehoorverslag CGVS p. 3, 5). Het is in dit licht dan ook bevreemdend dat u en uw familie zijn verdwijning bij geen enkele mensenrechtenorganisatie vermeld hebben (gehoorverslag CGVS p. 5). Zelfs na uw aankomst in België diende u geen aanvraag tot tracing bij het Rode Kruis in. Dit gebrek aan initiatief breekt het geloof van uw ingeroepen vrees af. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat u geen enkel objectief element kunt aandragen ter ondersteuning van uw bewering dat uw broer tot de "LTTE" behoorde.

Uw bewering dat u omwille van de banden van uw broer met de "LTTE" gearresteerd werd, is dan ook ongeloofwaardig. Zo is het al weinig geloofwaardig dat de autoriteiten u anderhalf jaar na de arrestatie van uw broer nog zouden komen arresteren (gehoorverslag CGVS p. 10). Op dit ogenblik worden meer en meer voormalige "LTTE"-ers die actief meegevochten hebben in de burgeroorlog vrijgelaten om gereïntegreerd te worden in de maatschappij. Daar men voormalige vijandige combattanten al deze kans geeft is het onaannemelijk dat men iemand die niets met de "LTTE" te maken heeft geruime tijd na het beëindigen van de burgeroorlog nog zou arresteren. U beweerde dat u tijdens uw verhoor er van werd beschuldigd een SIM- kaart, die later bij een aanslag gebruikt werd, te hebben doorspeeld aan de "LTTE". U wist echter niet waar, wanneer of met welk doel deze aanslag gepleegd werd. Evenmin wist u te zeggen welke "tijger" verantwoordelijk was voor deze aanslag (gehoorverslag CGVS p. 11). Uw bewering vervolgd te worden wegens het verhaal van de SIM-kaart, is dan ook ongeloofwaardig.

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE"

in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen van uw voorgehouden "LTTE"-profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

Tenslotte dient nog opgemerkt dat de door u beschreven vluchtroute weinig geloofwaardig overkomt. U beweerde nooit een eigen paspoort in Sri Lanka gehad te hebben; uw agent liet u enkel een aanvraagformulier tekenen (gehoorverslag CGVS p. 6). Voor uw reis beweerde u een Srilankaans paspoort gebruikt te hebben waarvan u de inhoud niet kende (gehoorverslag CGVS p. 6-7). Plots beweerde u echter, en dit in tegenstelling tot uw juist afgelegde verklaringen, dat u reisde met een paspoort op uw eigen naam en uw eigen foto (gehoorverslag CGVS p. 7). Uw bewering met een paspoort op uw eigen naam gereisd te hebben breekt overigens ook uw vrees voor de Srilankaanse autoriteiten af (gehoorverslag CGVS p. 12). Het is immers hoogst onwaarschijnlijk dat iemand die verdacht wordt van hulp bij een aanslag en die ontsnapt is uit detentie, het risico zou nemen om op de internationale luchthaven te Colombo een vlucht te nemen onder eigen naam. U beweerde dat u van uw agent bij een eventuele identiteitscontrole tijdens uw reis diende te zeggen dat u een oom in een ziekenhuis ging bezoeken, maar u kende noch de naam van deze zogenaamde oom, noch de stad waar het ziekenhuis zou liggen, noch de naam van het ziekenhuis (gehoorverslag CGVS p. 7). Met dit doorzichtige verhaaltje zou u bij een mogelijke controle dan ook meteen door de mand vallen. Deze beschrijving van uw vluchtroute, vermag niet de werkelijkheid te achterhalen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw geboorteakte en identiteitskaart voegen niets wezenlijks toe aan uw dossier daar uw identiteit en nationaliteit hier niet ter discussie staan. In dit licht kan uw landakte, familiekaart en schoolattest ook aanvaard worden. De familiefoto voegt niets toe aan uw dossier, daar er niet uit blijkt waar, wanneer en onder welke omstandigheden ze genomen werd. U voegde de omslagen waarin u deze documenten had ontvangen nog toe.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht en vraagt hij de vernietiging van de bestreden beslissing omwille van het feit dat de verwerende partij in haar weigeringsbeslissing stelt dat de herkomst van de door hem voorgelegde documenten niet vaststaat en er derhalve geen rekening mee kan worden gehouden terwijl verzoeker redelijkerwijze de kans moest krijgen om de authenticiteit en de herkomst van deze documenten aan te tonen. Voorts stelt verzoeker dat hij gewezen heeft op het feit dat de regeringstroepen bij zijn familie zijn binnengevallen na zijn vertrek en dat een aantal winkels van de familie werden vernield. Ter verifiëring verwees hij naar de website van defensie van Sri Lanka. Uit de bestreden beslissing blijkt nergens dat hieromtrent verder onderzoek werd verricht door de verwerende partij, die derhalve uiterst onzorgvuldig heeft gehandeld waar zij zonder enig onderzoek terzake en op grond van loutere assumpties meent geen enkele bewijswaarde aan de documenten en verklaringen van verzoeker te kunnen toekennen.

2.2. In een tweede middel vraagt verzoeker, in ondergeschikte orde, de hervorming van de bestreden beslissing en gaat hij in op de verschillende weigeringsmotieven van de bestreden beslissing, teneinde

ze te weerleggen. Hij voert derhalve de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zoals dat ook door de verwerende partij is begrepen.

2.3. Een goede rechtsbedeling vraagt dat de twee middelen samen zullen worden beoordeeld.

2.4.1. In de bestreden beslissing wordt, op basis van de richtlijnen van het UNHCR, geoordeeld dat het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten van Sri Lanka niet meer voldoende is om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming, en dat personen die verdacht worden van banden met LTTE als een mogelijk risicoprofiel kunnen worden beschouwd, in welk geval moet worden onderzocht of er daadwerkelijk banden zijn met LTTE en de asielzoeker in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming.

2.4.2. Ten aanzien van dit uitgangspunt doet verzoeker gelden dat de oorlog sinds 2009 is afgelopen maar de veiligheidssituatie nog steeds precair is. De noodtoestand is nog steeds van kracht en nieuwe aanslagen en gewelddadige conflicten worden niet uitgesloten.

2.4.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verwerende partij zich steunt op de UNHCR "*Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka*". Dit stuk bevindt zich in het administratief dossier. Met de blote bewering omtrent de precieze veiligheidssituatie en de mogelijkheid van nieuwe aanslagen toont verzoeker niet aan dat het uitgangspunt van de verwerende partij, gesteund op de gezaghebbende richtlijnen van UNHCR niet correct zou zijn.

2.4.4. *In casu* komt het dus aan verzoeker toe om zijn individuele vrees voor vervolging of zijn reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.6. In de bestreden beslissing komt de verwerende partij tot de conclusie dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij vervolging moet vrezen gezien de LTTE-activiteiten van zijn broer omwille van (i) zijn gebrek aan kennis omtrent deze activiteiten, (ii) het feit dat, na onderzoek van de relevante stukken zoals opgesomd in de bestreden beslissing, is gebleken dat verzoeker geen enkel objectief element kon aandragen ter ondersteuning van zijn beweringen (iii) de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, noch zijn familie zijn verdwijning hebben gemeld bij een mensenrechtenorganisatie en verzoeker zelfs na aankomst in België geen aanvraag indiende bij de dienst Tracing van het Rode Kruis, hetgeen het geloof aan de ingeroepen vrees afbreekt, (iv) de vaststelling dat het niet geloofwaardig is dat de autoriteiten verzoeker anderhalf jaar na de arrestatie van zijn broer nog zouden komen arresteren terwijl meer en meer voormalige LTTE'ers die actief meevochten tijdens de burgeroorlog worden vrijgelaten, (v) de ongeloofwaardige bewering vervolgd te zijn wegens het doorspelen van een SIM-kaart, gelet op de onwetendheden die zijn opgesomd. Deze bevindingen hebben betrekking op wezenlijke elementen van het asielrelaas en vinden alle steun in het administratief dossier. Het komt derhalve aan verzoeker toe om ze in een ander daglicht te stellen.

2.7.1. Verzoeker stelt dat hij in 2002 naar Jaffna vertrok om er te gaan studeren, dat hij wegens het conflict in de regio niet of weinig naar zijn oorspronkelijke woonplaats terugkeerde, dat het dan ook niet verwonderlijk is dat hij niet volledig op de hoogte was van de carrière van zijn broer binnen de LTTE, sowieso wordt vanuit de LTTE weinig informatie gegeven omtrent de leden van de organisatie om de operaties veilig te stellen. Tijdens zijn verhoor, zo stelt verzoeker nog, werden een aantal stukken voorgelegd waaruit wel degelijk de betrokkenheid van zijn broer bij de LTTE blijkt. Deze stukken werden echter zonder verder onderzoek opzijgeschoven.

Verder stelt verzoeker dat de verdwijning van zijn broer destijds niet werd gesignaleerd aan een organisatie omdat ten tijde van de verdwijning het conflict dermate hoog opliep dat verzoeker, noch zijn familie, deze durfden aangeven uit vrees voor represailles. De moeder wou in eerste instantie overgaan tot aangifte, maar de vader heeft haar dit afgeraden.

Toen verzoeker in België kwam werd hij langs alle kanten overspoeld door het onbekende, zodat hij niet meteen de reflex had de verdwijning aan te geven. Ook dit kan geenszins worden weerhouden als een ernstig argument om zijn geloofwaardigheid in twijfel te trekken, zo stelt hij.

2.7.2. Hoewel kan worden aangenomen dat verzoeker niet elk detail van de carrière van zijn broer kent, is het verre van geloofwaardig dat hij, die precies omwille van diens activiteiten een vermeende vrees voor vervolging zou koesteren, onwetendheden zoals die worden weergegeven in de bestreden beslissing etaleerde. Verzoekers verblijf in Jaffna kan deze onwetendheden niet verklaren. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij toch regelmatig terugkeerde naar Kilinochi (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 4, p 3) en bleek verder dat verzoekers broer reeds voor zijn vertrek naar Jaffna in 2002 banden had met de LTTE, meer bepaald sinds 1998. De vastgestelde onwetendheden maken het asielrelaas dan ook ongeloofwaardig. Verzoekers argument dat vanuit de LTTE weinig informatie werd vrijgegeven, is een loutere bewering die geen soelaas brengt en die voorbijgaat aan het feit dat van broers kan worden verwacht dat zij kunnen antwoorden op vragen zoals die werden gesteld tijdens het gehoor, te meer nu, het weze herhaald, verzoekers vrees voor vervolging zijn oorzaak vindt in de banden van zijn broer met de LTTE.

Waar verzoeker verder stelt dat het conflict in de regio dermate hoog opliep ten tijde van de verdwijning van zijn broer en deze om die reden niet werd gesignaleerd, moet er samen met de verwerende partij op worden gewezen dat verzoeker verklaarde dat zijn broer op 21 april 2009, en dus vlak voor het einde van het conflict werd gearresteerd en in een apart detentiecentrum zou zijn terechtgekomen. Verzoeker verliet zijn land van herkomst pas op 15 september 2010, ruim na het einde van het conflict, zodat zijn argument dat op dat ogenblik noch hij, noch zijn familie aangifte konden doen omwille van de ernst van het conflict en de angst om represailles in ieder geval op dat ogenblik niet meer opging. Dit klemt des te meer in het licht van de informatie van de verwerende partij, krachtens dewelke op dit ogenblik meer en meer voormalige LTTE'ers die actief hebben meegevochten in de burgeroorlog worden vrijgelaten om opnieuw te worden geïntegreerd in de maatschappij. Overigens, zelfs aangenomen dat verzoeker bij zijn aankomst in België overweldigd werd door het onbekende, blijkt thans, meer dan een jaar na zijn aankomst, nog steeds niet dat de nodige stappen werden ondernomen om verzoekers broer te traceren, noch door verzoeker zelf via de dienst Tracing van het Rode Kruis, noch door zijn familie in zijn land van herkomst. In de hierboven geschetste context is dat volstrekt onaannemelijk.

Wat betreft de door verzoeker bijgebrachte stukken, blijkt uit de bestreden beslissing, en in tegenstelling tot wat verzoeker wil doen geloven, geenszins dat deze door de verwerende partij opzij werden geschoven. Zo oordeelde de verwerende partij, met betrekking tot de foto's dat verzoeker niet aannemelijk kon maken dat de man in "LTTE"- uniform op de foto's daadwerkelijk zijn broer is, en dat op basis van deze foto's niet kon worden vastgesteld wanneer of waar ze genomen werden. Ook met betrekking tot de krant die verzoeker neerlegde waarin volgens hem zijn broer staat afgebeeld, oordeelde de verwerende partij dat niet duidelijk is dat het om verzoekers broer gaat, daaraan toevoegend dat het gaat om een onduidelijke kopie van een krant waardoor de authenticiteit niet gegarandeerd kan worden. Aangaande de andere door verzoeker neergelegde stukken, werd nog geoordeeld wat volgt :

"Uw geboorteakte en identiteitskaart voegen niets wezenlijks toe aan uw dossier daar uw identiteit en nationaliteit hier niet ter discussie staan. In dit licht kan uw landakte, familiekaart en schoolattest ook aanvaard worden. De familiefoto voegt niets toe aan uw dossier, daar er niet uit blijkt waar, wanneer en onder welke omstandigheden ze genomen werd. U voegde de omslagen waarin u deze documenten had ontvangen nog toe."

Verzoeker brengt geen concrete argumenten aan tegenover deze beoordeling, doch stelt enkel dat hem niet de mogelijkheid werd geboden om de authenticiteit van de documenten aan te tonen. Hij kan daarin niet worden bijgetreden: de bewijslast ligt, zoals reeds eerder gesteld, bij verzoeker zelf en bewijsstukken kunnen ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid enige bewijswaarde worden ontzegd. *In casu* kan worden vastgesteld dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, en nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen. Verzoeker heeft derhalve alle mogelijkheden gekregen die hem in de gelegenheid moesten stellen te voldoen aan de bewijslast die op hem rust, en die de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt. Bovendien wordt vastgesteld dat verzoeker thans, hangende het geding, geen enkel concreet element bijbrengt dat anders zou moeten doen oordelen over de neergelegde documenten. Verzoekers grief kan derhalve niet worden aangenomen, een schending van de zorgvuldigheidsplicht kan, gelet op het voorgaande, niet worden weerhouden.

2.8.1. Aangaande de ongeloofwaardige vluchtroute van verzoeker en de tegenstrijdige verklaringen die hij aflegde met betrekking tot het gebruik van zijn paspoort, doet verzoeker gelden dat hij meerder malen verklaarde dat zijn vlucht uit Sri Lanka werd geregeld door een reisagent. Bovendien blijkt nergens uit het gehoorverslag dat hij zou hebben verklaard dat hij reisde met een paspoort dat niet op zijn naam stond; hij zei enkel dat hij voorheen geen paspoort had, maar hiervoor een aanvraag ondertekende bij de reisagent. Dat hij aanvankelijk verklaarde dat hij niet op de hoogte was van de inhoud van het paspoort en later stelde dat het op zijn naam stond, is geen ernstige contradictie, slechts een kleine verbetering. De vraag naar de inhoud van het paspoort is namelijk geenszins gelijk met de vraag naar op wiens naam het stond. Het betreft hier dan ook een materiële vergissing te wijten aan de manier waarop de vraag werd opgevat.

Waar de verwerende partij stelt dat hij met zijn verhaal onmiddellijk door de mand zou vallen en het uiterst risicovol was om met een paspoort op eigen naam de vlucht te wagen, stelt verzoeker dat hij enkel en alleen de instructie opvolgde van de reisagent en zich verder geen vragen stelde.

2.8.2. Verzoekers argument dat hij enkel en alleen de instructies van zijn reisagent volgde, is niet van aard om de vaststellingen van de verwerende partij in een ander daglicht te stellen. Immers, van iemand die zijn land van herkomst verlaat uit vrees voor de autoriteiten aldaar, kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat, wanneer hij dat op illegale wijze doet, hij zich bewust is van de mogelijke risico's en zich terdege voorbereidt op mogelijke problemen die hij onderweg zou ondervinden. Het feit dat verzoeker zich thans verschuilt achter de instructies van zijn reisagent, en daarmee aangeeft dat hij tijdens zijn vlucht niet de nodige alertheid aan de dag legde, relateert zijn vrees voor vervolging dermate dat die als niet geloofwaardig overkomt. Voorts moet worden vastgesteld dat de ernst van deze vrees verder wordt gerelativeerd door het feit dat verzoeker stelde onder eigen naam te hebben gereisd, zoals dat reeds werd opgemerkt in de bestreden beslissing. In die optiek is het niet relevant wat verzoeker aanvankelijk verklaarde omtrent de inhoud van het paspoort, nu dat in wezen een overtollig motief is en verzoeker derhalve geen belang heeft bij het al dan niet gegrond bevinden ervan.

2.9.1. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te willen vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen, met name enerzijds een redelijke termijn te verlenen om de authenticiteit en herkomst van de documenten te bewijzen en te zeggen voor recht dat de verwerende partij ertoe gehouden is deze documenten opnieuw inhoudelijk te beoordelen en de authenticiteit ervan te verifiëren, en anderzijds de verwerende partij te bevelen om onderzoek te doen naar de vernielde winkels en derhalve de website van defensie te raadplegen.

2.9.2. Wat de door verzoeker voorgelegde documenten betreft en de beoordeling daarvan door de verwerende partij, kan worden verwezen naar hetgeen sub 2.7.2 werd gesteld. Een vernietiging zoals door verzoeker gevraagd, kan op die gronden niet worden uitgesproken.

Wat voorts het gevraagde bevel betreft om onderzoek te doen naar de vernielde winkels en de website van defensie te raadplegen, stelt de Raad samen met de verwerende partij vast dat de winkels van zijn familie beschadigd werden in het kader van de oorlog en dat verzoeker in dit kader naar de website van defensie verwees (gehoorverslag CGVS, adm. doss. stuk 4, p 8). Verder dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde dat het leger hem in maart 2011 bij hem thuis zou hebben gezocht en dat hij

daarover het volgende vertelde : "Militairen kwamen met truck bij woning, ze vroeg moeder waar ik was, ik was in buitenland zei moeder, moeder zei dat ik onderweg was, daarna zetten ze details familie op papier, namen ouders en verwanten van ouders". Hij voegde daaraan toe : "U kan op defensie website kijken naar onze vernielde winkels". Enerzijds stelt de Raad vast dat verzoeker verklaarde dat de militairen naar de woning van de moeder van verzoeker zouden zijn gegaan, verder geen uitdrukkelijke verklaringen aflegde over de verdere gevolgen van dit bezoek voor de winkels van de familie. De verwijzing naar de vernielde winkels kan in die optiek ook alleen maar worden opgevat als een herhaling van wat verzoeker eerder verklaarde met betrekking tot de vernielingen ten gevolge van de oorlog. Anderzijds dient erop te worden gewezen dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zo lang na de arrestatie van zijn broer nog zou worden gearresteerd, terwijl meer en meer voormalige combattanten worden vrijgelaten, zodat het niet aannemelijk is dat iemand die niet als actieve strijder kan worden beschouwd geruime tijd na het beëindigen van de burgeroorlog nog zou worden gearresteerd. Verzoeker heeft tegen deze motieven, die reeds in de bestreden beslissing werden opgenomen, geen verweer gebracht, zodat ze onverminderd overeind blijven en er mede toe leiden dat, zeker gelet op het ontbreken van enig bewijskrachtig gegeven desbetreffend, geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij nog actief zou worden gezocht. Bovendien weze herhaald dat de bewijslast bij de asielaanvrager ligt, en dat geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielinstanties belaste instanties verplicht de asielzoeker bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering zelf op te vullen. Een vernietiging van de bestreden beslissing teneinde de verwerende partij ertoe te brengen een onderzoek te voeren naar de vernielde winkels is in het kader van het individuele onderzoek van de asielaanvraag en gelet op hetgeen hierboven werd gesteld derhalve niet aan de orde.

2.10.1. Ter zitting legt verzoeker nog een aantal documenten neer. Het betreft een brief van het hoofd van politie waarin wordt gesteld dat verzoeker niet verschenen is op een terechtzitting op 18 april 2011 en hij om die reden gezocht wordt en een vertaling daarvan en een kopie van een "Warrant of arrest" gedateerd 20 april 2011.

2.10.2. Zelfs aangenomen dat de stukken kunnen worden beschouwd als een nieuw gegeven in de zin van artikel 39/76, § 3 van de Vreemdelingenwet, dient met betrekking tot de brief van het hoofd van politie, er in eerste instantie op te worden gewezen dat in dit schrijven niet wordt gespecificeerd om welke reden betrokkene precies voor de rechtbank moest verschijnen en dient voorts te worden vastgesteld dat het ongeloofwaardig is dat het document, dat betrekking heeft op verzoeker en zijn verstek en dat verwijst naar een "open warrant" dientengevolge plots ook melding wordt gemaakt dat een andere beschuldigde, K.V., zou worden gezocht. Het andere document, een aanhoudingsbevel is een kopie waarop onderaan de volgende tekst handgeschreven is aangebracht: "NB: Original of this letter is in my Possession. It will be submittes for your [onleesbaar] and return when called for please", waarna de handtekening volgt van het vermeende hoofd van politie die ook het eerste document ondertekende. Het is evenwel volstrekt onaannemelijk dat de ondertekenaar, een Sri Lankaanse politieagent, in het eerste document zijn moedertaal gebruikt en in het tweede document het Engels.

Gelet op deze vaststellingen kan geen bewijswaarde worden gehecht aan de neergelegde stukken en zijn ze alleszins niet van aard om de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen om te buigen.

2.11. Uit hetgeen voorafgaat, en ook gelet op het feit dat een aantal motieven van de bestreden beslissing ongemoeid werden gelaten en derhalve onverminderd overeind blijven, blijkt dat de verwerende partij genoegzaam, op grond van pertinente motieven die steun vinden in de stukken van het dossier, tot de conclusie is kunnen komen dat verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin heeft aangetoond.

2.12. Verzoeker vraag *in fine* van zijn verzoekschrift nog de toekenning van de subsidiaire bescherming, maar brengt geen elementen bij die dat kunnen verantwoorden. Enerzijds kan hij zich immers niet meer steunen op de elementen van zijn reeds ongeloofwaardig bevonden asielrelaas teneinde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) aan te tonen, anderzijds brengt hij geen elementen bij die zouden wijzen op een situatie zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Voor zover hij eerder in zijn verzoekschrift stelde dat de oorlog sinds 2009 is afgelopen maar de veiligheidssituatie nog steeds precair is, de noodtoestand nog steeds van kracht is en nieuwe aanslagen en gewelddadige conflicten niet uitgesloten worden, is deze blote bewering niet voldoende om een dergelijke situatie aannemelijk te maken, zeker niet gelet op de informatie van de verwerende partij die betrekking heeft op het einde van het conflict en de gevolgen daarvan, zoals omschreven in de bestreden beslissing.

2.13. Het aangevoerde middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS